

Bir Varmış Aşk Bir de Yokmuş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Temmuz 2023

Hangi özlemin öznesi olduğunu ve hangi kıyıya vurduğumu bilmeden yediğim vurgunlar.
Sözcüklerin oynaşı iken imgeler ve kurmaca cümleler.
Bir alıntı belki de hayatın albenisinde kapışan yer ve gök ve işte uğuldayan kulaklarıma eşlik eden fısıltılar.
Duyulmazın tininde saklı bir fısıltı gaipten gelen...
Çökertme oynayan ilham perim.
Ağdalı yalnızlığım ve yeknesak titizliğim.
Gün geçkin gece ise geniş mezhepli:
Dudaklarına değer ay değil genç adamın ve yanındaki kızın sırlarına haiz demek oluyor ki: karanlık her ayıbı örtüyor ve insanlar aslında bunun, masumiyetin çalıntı inkarı olduğunu bilmemekteler.
Aşk yeknesak.
Aşk ve masumiyet yerle yeksan.
Şiirde saklı aşk nidaları ve şairin aşk anlayışı aşkı algılayışı...
Demem o ki: aşk ulaşılmaz olmalı ve muğlak ve gizemli hatta ve hatta nesnel değil öznel olmalı belki de aşkın fıtratına en yakışan iken dinmek bilmeyen fırtına...
Aşkla yanıp tutuşan kalem.
Kalem aslında aşkın ta kendisi ve yüreğin hadisi...
Özgün bir ritmi mi var sahi aşkın yoksa sessizce mi ilerler aşk ve ses seda etmeden mi gönle kamp kurar...
Kuramlar ve kurallar.
Nazenin özlem ulaşılmaza duyulan ve açık ara farkla aşkın bahşettiği imkansızlık tüm dürtü ve güdülerin de üzerinde iken...
Şahikanın şen sesi.
Bir eziyet babında aşk günümüz insanına ve çabuk tüketilen akabinde türeyen yeni aşklar ve arayışlar: aşkın bedenle ilintisi ve şehvetin aşkla asla örtüşmediği.
Gizemli kadınlar.
Gizemli erkekler.
Günümüzden yıllar çok yıllar öncesinde aşkın peşinden koşan latif lütuflar.
Yere atılan mendil ve izinde aşkın o İstanbul beyefendisi nasıl da şaşkın ve işte özlemin t/aşkın m/eziyeti üstüne üstük yüzünü görmeden sesini duymadan aşka aşık olan masum hıçkırıklar.
Alabildiğine temiz.
Alabildiğine coşkulu ve sitemsiz.
Alabildiğine geniş bir coğrafya aşkın kültürüne eşlik eden.
Bir ses mi?
Bir mektup mu?

Bir selam mı yoksa beklenen?

Bir sitem mi?

Asla.

Bir siren mi?

Ne münasebet.

Aşkın yıllara sığmadığı bir ömürlük bekleyişler.

İlk aşk.

Okul aşkı.

Çocuksa bir aşk dokunmadan varlığına haiz olmadan ulaşılmazın da imgesi ve simgesi iken aşk nasıl da aşikâr nasıl da pervasız ve kibar.

Büyük ölçekli olmayan maddiyat hatta ve hatta bir lokma aşım bir de hırkam ve kaygısız başım demenin desturu iken nasıl ki iki gönül bir oldu mu samanlık seyran oluyor...

Günümüze dokunduk mu bir de...

Elbet bitmeyen talepleri kadınların.

Bitmeyen istekleri erkeklerin.

Özlemün öznesi iken aşk şimdilerde bozuk para gibi harcanan ilişkiler.

Bir reverans ise aşk.

Bir de referans ise özlem.

Bir rivayet iken kavuşmak.

Bir efsane iken imkânsız duyguların baş verdiği.

Yükümlü ola cebi mi yüreği mi insanın?

Yoksa her kadın her genç kız mıdır pırlanta dokunuşları hak eden ki...

Bir adet gül bir avuç kır papatyası nelere delalet iken dün de kalmış masallar ve aşk hikâyeleri akça pakça teninde sevdanı alı al moru mor değil bilakis alıngan ve alıntı yüklü mihrabın da iz düşümü iken aşkı bahtiyar ve payidar kılan.

Mevzu bahis aşk madem.

Dişini mi kırmalı insan bir aşkın bir düşün kovuğunda saklı iken kelam.

Araya giren mesafeler ve miller ve coğrafyalar ama aşk var oldukça katlanılan zorluklar...

Bir varmış aşk bir yokmuş dercesine...

İpek mendile sinen kokusu aşkın ve göz göze gelmekten bile kaçınan utangaç beyler ve hanımlar adeta siyah beyaz filmlerin de simgesi iken kırılğan kalbin sahibi kim ise yataklara düşen ve veremden ölen sevdiğine de kavuşamadı madem...

Hani olur ya...

Bir varmış aşk bir de yokmuş...

Varsa yoksa dün de saklı ve güne veryansın eden aşk meleğinin de utancı iken elbet aşk ortalıkta sergilenmez ve gizidir ve masumiyetidir aşkın aşka vardığı aşkın aşka ve kavuşmaya ramak kaldığı...

Ve aşk:

Nerede yaşıyor nerede yaaşıyorsan...